

трансформації європейського простору, формування нового політичного ландшафту – ЄС, фізичної делімітації державних кордонів і відходу від шаблону повного прикордонного контролю. Прикордонні служби всередині ЄС – це спеціалізовані багатофункціональні структури, які є складовими поліції і підпорядковуються міністерству внутрішніх справ (або міністерству юстиції). Прикордонні служби зовнішніх контурів Євросоюзу – це військові структури, які також здебільше підпорядковані міністерству внутрішніх справ [1].

Сьогодні в Українській державі відбуваються суттєві зміни в усіх сферах суспільного життя. В тому числі проводяться реформи національного сектору безпеки, а саме реорганізація інституції сектору безпеки держави відповідно до євроатлантичних стандартів. Використання таких інструментів як стратегічне бачення, ідеологія політичної еліти, виражена владою спроможне виробити ефективну та передбачувану державну політику спрямовану на реформування сектору безпеки.

Література

1. Герасимов А. Унормування поняття військових формувань та вироблення системних підходів до їх визначення і здійснення керівництва ними / А. Герасимов, О. Шаталова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/mart2009/9.htm>
2. Виллем Ф. ван Иикелен, Филипп Х. Флури Построение обороны и безопасности // Сборник материалов Плана партнерских действий по созданию институтов обороны и безопасности (РАР-DIB). – Киев-Женева, 2007. – С. 29.
3. Council of Europe? Parliamentary Assembly / Democratic Oversight of the Security Sector in Member States: Report Political Affairs Committee. Doc. 10567, 2 June 2005.

УДК 377.147

Роговенко М. М., к.пед.н., доцент,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТА КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ КУРСАНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Оскільки роки навчання в академії – це роки становлення особистості майбутнього працівника органів внутрішніх справ (далі – ОВС), актуальним завданням викладача філософсько-правових дисциплін є ефективне застосування інноваційних технологій, які б сприяли розвитку інтелектуальних умінь, реалізації здібностей, самовираження, взаємодії, комунікативних умінь. Одними з таких інноваційних технологій є

інтерактивні технології навчання.

Слово «інтерактив» походить від англійського слова «interact», де «inter» – взаємний, і «act» – діяти [4]. Отже «інтерактивний» – «здатний до взаємодії, діалогу». «Технологія» походить від грецьких слів τεχνη – мистецтво, майстерність, та λογος – навчати.

Дослідники зазначають, що у сучасній педагогічній літературі поняття «педагогічна технологія» поширюється в таких варіантах, як «технологія навчання», «освітні технології», «технології в навчанні» [2]. Окремого дослідження вимагає практичне застосування інтерактивних технологій у викладанні філософсько-правових дисциплін.

Аналіз літературних джерел свідчить, що педагогічна технологія відображає шлях освоєння конкретного навчального матеріалу в межах визначеного предмета, теми, питання [4]. Крім того, педагогічна технологія відповідає на запитання, яким чином (методами, прийомами, засобами) досягти поставленої педагогічної мети, установлюючи порядок різноманітних моделей навчання.

О. І. Пометун та Г. О. Фрейман підкреслюють роль саме інтерактивної моделі навчально-виховного процесу, яка передбачає використання інтерактивних технологій та відповідних їм методів за різноманітних форм організації. При цьому, інтерактивні методи є основою для розбудови інтерактивних технологій навчання. Зокрема, груповий (кооперативний метод) є основою інтерактивної технології кооперативного навчання, що передбачає навчання курсантів у малих групах, об'єднаних спільною метою [3].

Кооперативний метод виробляє навички соціальної взаємодії, дозволяє акумулювати більший об'єм унікальної інформації її членів, використовувати їх досвід. Груповий (кооперативний метод) сприяє виникненню феномену соціальної фасилітації, що позитивно впливає на результати діяльності, а також є специфічним видом емоційного контакту.

Дослідники стверджують, що основною ознакою інтерактивного методу є кооперація. Тобто це така форма організації навчального заняття, коли перед курсантами ставиться єдина пізнавальна задача для вирішення котрої необхідне об'єднання зусиль усіх членів групи, їх взаємодія [4]. Таким чином, застосування інтерактивної технології навчання допомагає розвитку аналітичного мислення курсантів на основі структурно-генетичного аналізу і синтезу, порівняння. У свою чергу це сприяє розвитку інтелектуально-логічних умінь та здібностей.

Наступним методом, що є основою колективно-групової технології навчання, є колективний (фронтальний) метод. О. І. Пометун та Л. В. Пироженко зазначають, що метою даної технології є прояснення певних положень, привертання уваги до складних або проблемних питань у навчальному матеріалі, актуалізація опорних знань тощо [3].

Прикладом колективно-групової технології навчання може бути один із її різновидів – «Мікрофон», яку можна застосувати під час

семінарського заняття з дисципліни «Професійна етика та естетична культура» в темі «Категорії етики та специфіка їх прояву в діяльності працівника ОВС».

Ще одним видом інтерактивних технологій є технології ситуативного моделювання, зокрема модель навчання у грі. Гра є важливим засобом формування ціннісних орієнтувань, діяльністю, у процесі якої більш успішно проходить засвоєння тими, хто навчається, форм поведінки, розвиток творчих сил, уяви, фантазії [1].

До інтерактивних технологій, які можна застосовувати на заняттях з філософсько-правових дисциплін відносяться також і технології опрацювання дискусійних питань. Таким чином, застосування інтерактивних технологій на заняттях з філософсько-правових дисциплін спрямовує на розвиток і саморозвиток особистості, дає змогу цілеспрямовано розвивати інтелектуальні здібності, просувати на більш високий рівень уміння і навички спілкування, працювати в колективі, усвідомлено брати на себе відповідальність за особистість іншої людини. Практична спрямованість інтерактивних технологій створює умови, за яких курсант може глибше усвідомити своє професійне покликання, перетворюватись з об'єкта професійної підготовки на суб'єкта індивідуального професійного розвитку.

Література

1. Кожем'яка О. Л. Інтелектуальні ігри на уроках історії / О. Л. Кожем'яка. – Х.: Основа, 2005. – 144 с.
2. Освітні технології: навч.-метод. посіб. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.; за заг. ред. О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2002. – 255 с.
3. Пометун О. І. Методика навчання історії в школі / О. І. Пометун, Г. О. Фрейман. – К.: Генеза, 2005. – 328 с.
4. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посіб. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко; за ред. О. І. Пометун. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.

УДК 94(477+483)

Сасанчин В. І., аспірант,
Львівський державний університет
внутрішніх справ, м. Львів, Україна

СТРУКТУРА ТА ФУНКЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ОРГАНІВ ПОЛЬЩІ НА ТЕРИТОРІЇ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ

Вирішуючи питання реформування МВС, створення поліції в Україні та будуючи систему співробітництва з правоохоронними органами сусідніх держав для боротьби з транснаціональною злочинністю, важливо врахувати історичний розвиток та специфіку функціонування